

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Macario egyptio abbate. Capitulo lxxxi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

dentē maurus cōspexit per viā videlicet orientis tramite ab eius cella vsq; ad celos erectā. Quē dum ille confocijs reuelasset: duo ex eis idē se vidisse testati sunt. Venientes autē aureliā nū audierūt bertich raminū ep̄m eē defunctū. Unde quodāmodo frustratus intentione sua: suadēte arderado andegauch. vrbē deuenerūt: ibiq; florū nobilē virū qui amissa cōiuge vnicū habebat filiū arderadi p̄ sanguinē inuenerūt. Qui audita causa pro qua venerāt assentiente sibi theodoberto rege francozū: cui floruz plurimuz dilectus erat: in propria possessione locū cum monasterij construendū mauro concessit: ip̄m q; predijs et honoribus largitue dotauit: vbi vir dei constructa ecclesia in honore beati martini: cenobiū edificare cepit. **¶** Die quadā clericus cemetarius dū circa opus monasterij occuparet de altissimis gradibus super saxū corruit: et collisio mēbris quasi mortuū iacuit. Quē sanctus vir ante fores ecclesie deportari fecit: et oratione facta ip̄m in momento ab oī lefide sanauit: quo miraculo viso: floruz q̄ aderat maurū cepit summa deuotione reuereri: p̄ponens relicto seculo eius monachū fieri. **¶** Qui dam ex oparijs sc̄o viro detrahebāt: q̄ zelo hypocrisis monasteriū construebat. Stratis tres ex illis spiritus maligni inuasi: ex quibus vnus p̄tinus expirauit. Sanctus hō duos obsessus q̄ vini remiserant in ecclesia delatos ab infestatione demonū mox exoluit: mortui hō cadauer in portū ecclesie deduci fecit. et facta oratiōe cum lachrymis defunctū a mortuis suscitauit. **¶** Octauo igit̄ anno monasteriū per oīa p̄fectum est. In quo quattuor ecclesie edificare fuerūt. Quarū maior cōsecrata est ab ep̄o ciuitatis in honore beati petri ap̄li. Secūda in honore sc̄i martini. Tertia in honore sc̄i seueri. Quarta in veneratiōe sc̄i michaels arch̄ageli. In quo quidē cenobio floruz loci patronus p̄imo q̄dem anno obrulit vnicū filiū suū noie bertulfuz. per tū offerēdi seip̄m. Quā rex deuotissimus graueranter cōcessit: insup̄ et oblationi florū die qua habitū induit monachalē interesse voluit: vbi et ab abbate honorifice susceptus est: et cū eodē charitate discubuit et locū suū additis redditibus ampliauit. Post cuius excessum theobaldus filius suus et successor in regno patris exēplo eidē monasterio duas villas adiunxit. **¶** Dum autē sc̄us maurus in villa gaudiacō cū duobus monachis resideret: archidiaconus andegauch. cū plurib; ad eū visendū venit. Cūq; vasculū modicū vini superesset: qd̄ vir ip̄s trib; in vna refectioe sufficeret: et sanctus archidiaconū honorare veller: vinū benedixit et oibus infundit iussit: et cū essent vltra. lx. quilibet etiā trib; de vasculo sumpsit potus: et semper repertum est plenū. **¶** Post hec appropinquare cognoscēs obuium suuz: cellā in secretiori parte sibi edifi-

cauit: vbi cōtemplationi vacās berdulfum sibi abbate substituit. Et post duos ānos et dimidū angelica reuelatione didicit per maximā patre monachozū suoz qui erat numero. cxxvi. ad dominiū transiri: ip̄e hō illis p̄missis erat eos secuturus. Quod vt sibi p̄dictū fuerat euenit. Ip̄e autē visionē angelicā fratrib; referauit: et vt quilibet eozum se prepararet admonuit. Et infra menses. v. oēs monachi sui exceptis solū modo. xxiiij. ad deū euocati sunt. Inter quos Antonius et Lōstārin; trāsierūt. Post qua sc̄us dei dolore lateris grauissimo egrorare cepit: et ad vltima deuensens cum esset annorum. lxx. in pace migravit. xvij. kalen. february. Sepultus est in ip̄o monasterio in ecclesia sancti martini: vbi et miraculis splendet.

¶ De sancto Isidoro abbate. Cap. lxxv.

Sidorus abbas: vt

hieronymus scribit inuitis patris apud thebaide claruit. Cuius monasteriū latis spatijs circūscriptū altissimo muro: vltra mille monachos detinebat inclusos. Quod quidem adeo oibus que ad victū fratrum pertinent erat refectū: vt nullus eozum intrandi vel exundi necessitate haberet. Soliq; duo ex monachis per tēpora ad egrediendum deputabantur. Eoz pacto monachus quisq; admittēbatur: vt nūq; se egressurū oīno p̄poneret. Erat em̄ in; quasi paradysus dei angelicōq; more psallētiū chorū in ecclesia die noctuzq; sibi inuicē succedebant. In quo quidē loco abbas isidorus mirabilī vita fulgens abbatē moysen ad se venientē suis monitionib; a suprema carnis impugnatione exhorando fecit immūnē. De hoc etiā cassiodorus. viij. libro h̄storie tripartite dicit: q̄ isidorus per annos. xl. nūq; peccato consensit: qui omni sanctitate conspicuus ibidē in pace quicuit. xvij. kalen. february: vbi et sepultus est.

¶ De sancto Dacario egyptio abbate. Capitulo. lxxvi.

Dacarius abbas

egyptius antonii discipulus in heremo thebaide claruit: qui multoz signorum gloria insignis fuit. Ad hūc mar' filii iuuenē aduēit q̄ a legione demonū: que flā mea dicitur: terribiliter vexabatur. Tres em̄ modios panis

in cibum et lagenā vini quotidie sumens in potum: vir poterat satari. Deinde oīa sumpta in aerem quasi fumus ructādo vomēbat ac si igne cōsumpta fuissent. Dieq; sequenti edacio reddebat. Quē sanctus pietate cōmōtus: orans adeo liberauit: vt trib; libris panis quottidie

De sanctis in mēse ianuarij occurrētibus Folio. xxxvi.

contētus ⁊ aqua modica: etiā p̄p̄rijs manibus
ultra alios laboraret. ¶ Quidā culpā de ho-
micidio: ad eū cōfugit se innocentē re vera asse-
rendo. Et sup̄uentibus ministris iudicis q̄ ve-
eū caperent fuerant insecuti: eisq̄ p̄sentibus:
fact⁹ abbas ad sepulchrū accessit hoīs interfes-
cti: quē in xp̄i noīe adiurauit: vt sibi diceret: an
ille eū occidisset: qui r̄ndit q̄ nō. Et instātib⁹
illis: vt qs̄ eū occiderat interrogaret. r̄ndit suus
esse innocētis absoluerit: nō aut̄ nocētis cōdē-
nare. Sicq̄ iunctis absoluit⁹ est. Idē etiā cum
heretico disputās: eisq̄ qd̄ r̄nderet nō habens:
orās mortuū q̄ portabat ad tumultū suscitauit:
qui suscitauit hereticū cōfugit. Puellam etiā
quendā q̄ magicis artib⁹ illusa sibi solī appare-
bat in equā couersas ab illusione fantastica libe-
rauit. Pluribusq̄ alijs virtutū signis ⁊ vite me-
ritis cōfulgēs: i pace q̄ruit. xvij. kal. februarij.
Hic ad iuniores p̄fessionis sue vnā scripsit epi-
stolā: in q̄ vtilia multa ⁊ monastice religioe ne-
cessaria docet: claruit sub valētis imperio.

¶ De sancto Bonitio epo. Cap. lxxxiij.

Bonitius epus ar-

uerneſi. que dī mons clarus: in-
ter alia eius virtutum insignia
beatā dei genitricē in summa
deuotione habuit: vt frater vn̄
cētus ponit: cui dū nocte q̄das
solus in ecclesia sancti michaelis oraret: in ex-
tasi posito beata virgo: cū multitudine curie ces-
lestis splēdidior apparuit: ⁊ qs̄ esset ap̄ ad di-
uina mysteria celebrāda a circūstātib⁹ interro-
gauit. Qui bonitiū orantē dignissimū acclama-
runt. Et quis se reputaret indignum: a celesti
choro assumit: vestib⁹ sacris induit: et missam
celebrare iubet. Qui missam p̄ visionē suo ordi-
ne celebravit: ⁊ dū cōionē sumpſisset: brā virgo
sibi vestes pro magno munere dimisit: ⁊ visionē
sublata ipse ad se redijt: vestesq̄ reptā iuxta se
cū summa deuotione custodiuit: ⁊ vīsa pp̄lo cū-
cto narrauit. Que vestisvsq̄ hodie ibi seruaſ:
p̄ reliquijs sacris ostendit: cui⁹ materia ⁊ mo-
dus cōtext: re a nemine cognoscit. Est aut̄ exi-
mij cādoris: lenitatis: ⁊ lenitatis. Quienit aut̄
in pace sanctus Bonitius. xvij. kalen. februa-
rij: sepultus in ecclesia sua.

¶ De sctō Marcello papa ⁊ mar. Cap. lxxxij.

Marcellus papa et

martyr natiōe romanus de re-
gione violata ex p̄e b̄ndictio:
marcellino pape i episcopatu
succesſit: ⁊ sedit annos. v. dies
xxij. qui tpe maximiani filij diocletiani impa-
toris martyrio coronat. Nā cū maximianus au-
gustus p̄mus rediēs ex ap̄rica: vt diocletiano
placeret in noīe eius thermas a solo edificaret
in vrbe cepit oēs xp̄ianos ad afflictionē labor-

ris cōpellerē: et p̄ varia loca q̄sdā ad lapides:
quosdā ad harenā dānauit. Quib⁹ r̄arson xp̄ia
nus occultus ⁊ diues ac nobilis de suis facul-
tatibus necessaria ministrabat p̄ man⁹ sifinnij:
cyriaci: largi: ⁊ sinaragdi. Propter qd̄ marcell⁹
ep̄s celebrato concilio sifinnij ⁊ cyriaci diacono-
nes romane ecclē cōsecrauit. Multos quoq̄
martyrū conuerſoz ipse p̄t̄ifex baptizauit: ⁊
multoz sanctorū corpora colligēs vna cū iohā-
ne p̄sbytero sepeliuit. Eū autē sanct⁹ cyriacus
a maximiano filio diocletiani impatoris detenti-
tus: cathenis obligatus ante redā est: trahereſ
die p̄cessionis: et ex hoc marcellus papa illum
redargueret: ab eodez fustigatus ⁊ eiectus est.
Postq̄ aut̄ beati cyriaci: largi: ⁊ sinaragdi
martyrium passi sunt: marcellus papa eos filij
tumulauit. ¶ Post q̄ lucina xp̄iana matrona de-
tissima ecclē dei oēs suas facultates cōcessit:
pp̄ter qd̄ a maximiano p̄scriptione dānata est.
Dū autē in exiliū duceret: rogauit marcellum vt
domū suā in eccliam cōsecraret: qd̄ ⁊ ille adim-
plere curauit. Et dū ibi frequētius celebraret:
maximian⁹ hoc audies: domū illā siue ecclias
fecit stabulū publicū iumentoz: ⁊ eūdem ep̄m
cū custodia ad fuitiū aſaliū deputauit: vbi post
multos annos emisit sp̄m. xvij. kal. februarij.
¶ Hic fecit cimiteriū i via salaria: ⁊. xxvij. ritu-
los cardinalat: in vrbe romana pp̄ baptismū:
sepulturas: ⁊ penitentiā multoz ex gētib⁹ cō-
uerſoz: ac pp̄ter martyrū reliq̄as tumulādas:
qui etiā sepult⁹ est a iohāne p̄sbytero in eodem
cimiterio p̄scille via salaria: et cessauit ep̄atus
dies. xxv. Postea nō religione xp̄iana crescēte
domus carabuli in ecclesia trāſlata est: q̄ hodie
sancti marcelli noīe intitular.

¶ De sancto Marcello epo: Cap. lxxxliij.

Marcell⁹ an-

ticranus epus inſi-
gnis ſancitatis ⁊ do-
ctrine fuit. Qui mul-
ta aduerſus entyecet grecum
ſcripſit volumina: ⁊ maxime ad-
uerſus arrianos. Extant ⁊ ad-
uerſus eū nō ſicut auctorum li-
bri ſabelliane ip̄s hereseos im-
petētes. Negat ille dogmatis
eius esse: et cōmunionē iulij ⁊ athanaſij roma-
ne ⁊ alexandrine vrbium pontificum defendit
se. Claruit ſancitate insignis tempore conſtan-
tij impatoris. Hec Hieronymus libro de vi-
ris illuſtribus.

¶ De sctō Felice epo ⁊ martyre. Cap. lxxxv.

Felix epus tubabo-

ceſi. tpe diocletiani ⁊ maximiani
impatorū martyriū paſſus est.
Qui anolino p̄ſidi p̄ſentatus: cū
nomē ſuū nollet exp̄mere dicēs
c. liij.